

til Landstinget gjort mig til Tolk for ganske de samme Tanker og gjort opmærksom paa den Konflikt, som for mit Parti kommer til Stede ved saadanne Løjligheder, idet vi selvfølgelig som Folketingsmænd kun kan ønske, at Folketinget faar den tilbørlige Indflydelse paa Sagerne, men som Medlemmer af et Parti maa være tilfredse med, at Afgørelsen lægges hen til et andet Ting, hvor de Anskuelser, vi repræsenterer og kun har ringe Tal, til at give Vægt her, har en betydelig større Indflydelse. Derfor kan jeg som sagt give disse Udtalelser min Tilslutning; de stemmer ganske med de Anskuelser, jeg har udtrykt, og naar vi her for vort Vedkommende stemmer for dette Lovforslags Overgang til Landstinget, er det i Henhold til den Anbefaling af denne Fremgangsmaade, som blev fremsat af den højtærede Justitsminister, for at Sagen hurtigt kan komme op til det Sted, hvor Afgørelsen kan henlægges, og for at der dér kan finde den Overvejelse og Afgørelse Sted, som vi ikke kan faa Tid til hernede. Derfor haaber vi for vort Vedkommende, at Lovforslaget hurtigt vil vende tilbage hertil i en Skikkelse, hvortil vi kan slutte os.

Justitsministeren (Zahle): Jeg maa af mit ganske og fulde Hjerte takke det ærede Medlem fra Værninge (Jensen-Sønderup) og det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), baade fordi de saa smukt har gjort sig til Talsmænd for Folketingets overvejende Indflydelse paa de Rigsdagen forelagte Sager, og fordi de i det foreliggende Tilfælde vil føje mig i hurtigt at oversende dette Lovforslag til Landstinget. Jeg skylder de Herrer en Grund for, at jeg ønsker dette Lovforslag saa hurtigt sendt over til Landstinget, og jeg skal give den. Forholdet er jo det, at der er 2 Repræsentanter for Færøerne i den danske Rigsdag, den ene Repræsentant er Medlem af Folketinget, den anden er Medlem af Landstinget. Den ærede Rigsdagsmand for Færøerne, som er Medlem af dette Ting, er jeg enig med i denne Sag og kunde derfor gaa ud fra, at man ikke i dette Ting ønskede nogen Ændring i Lovforslaget. Derfor ønskede jeg det sendt op til Landstinget, hvor der sidder et andet Medlem fra Færøerne, med hvem jeg ikke er enig om denne Sag. Med ham maa jeg derfor søge Forhandling om en Løsning, da Spørgsmaalet skal løses, inden Rigsdagen tager Juleferie. Det er Aarsagen til, at jeg har bedt om at faa dette Lovforslag sendt hurtigt over til Landstinget; deri er der ikke noget storpolitisk. Saa kan man sige — og det sagde

vistnok det ærede Medlem fra Værninge: Hvorfor blev Lovforslaget da ikke først fremsat i Landstinget? Det er, fordi Lovforslaget først har været i Statsraad i Formiddags, og fordi der spares Tid ved, at det kommer til at gennemgaa 3 Behandlinger i dette Ting i Dag og saa oversendes til Landstinget; saa kan det behandles der, maaske vedtages uforandret, maaske blive noget ændret og saa komme tilbage til en eneste Behandling her. Hvis ikke jeg havde forelagt det her i Tinget, havde jeg været afskaaret fra at forelægge det for Rigsdagen, for der i Morgen holdes Møde i det høje Landsting. Altsaa, nu kan det være behandlet i dette høje Ting og behandlet til Ende i dette høje Ting, inden det kunde være forelagt for Landstinget. Det er den ganske simple og lille Aarsag til, at denne lillebitte Sag behandles paa denne Maade, men jeg har for Resten aldeles ikke Spor af Kede ved, at der tages vidtløftigt politisk paa Sagen i denne Anledning, for Herre Gud, naar det sker, som jeg vil, det skal ske, er jeg tilfreds.

Det ærede Medlem fra Værninge (Jensen-Sønderup) sagde, at han ikke kunde gaa med til Lovforslaget i den foreliggende Affattelse, fordi man derved gik mod Lagtingets Flertal. Jeg paaskønner som Justitsminister, under hvem Færø Amt i det væsentlige sorterer, i høj Grad den Iver, det ærede Medlem derved lægger for Dagen til i alle Tilfælde at rette sig efter de høje Lagting eller dettes Flertal. Denne Gang er det imidlertid umuigt, thi det, som Lagtinget har vedtaget, nemlig at udskyde Valget til Oktober, er en Vedtagelse, som det ikke er muigt for den danske Rigsdag at følge, thi da vilde vi ikke have noget Lagting af en saadan Beskaffenhed, at det kunde vælge en Landstingsmand, naar denne Rigsdag var blevet opløst, og der i det øvrige Land var foregaaet Valg baade til Folketing og Landsting, og vi maa selvfølgelig have et saadant Lagting skaffet til Veje og maa derfor have Valg til Lagtinget senest samtidig med, at vi har Valg til Rigsdagen. Saa følge Flertallet i Lagtinget kan det ærede Medlem ikke naa at gøre i denne Sag. Endvidere forekommer det mig, at den Udvej, som det ærede Medlem foreslog, nemlig at afholde Valg i Juni, er uheldig, idet, saa vidt jeg kan se ind i disse Forhold, egentlig hele Lagtinget er mod Valg i Juni, thi det Lagtingsflertal, som har udtalt sig mod Valg i Januar og for Valg i Oktober, har udtrykkelig udtalt sig mod Valg i Juni. Det ærede Medlem synes at ville gøre det ud fra et Galan-